

שינויים ושיפורים במכון החליבה

מזרק כדי שהחור לא ייסתם ויהיה רק צורך לעיבוד מדי פעם ולנקות. חוד המחט קוצץ כדי למנוע פציעת ידיים בשעת הטיפול. התוצאות היו מפתיעות: ראשית כל, זמן החליבה כיום, לאחר ביצוע התיקונים, נתקצר בחצי שעה לעומת מה שהיה קודם לכן; הרי זה חיסכון של 20% בזמן, ולא זאת בלבד, כי היתה לנו מיד ההרגשה ש"עסק" החליבה הולך מהר וחלק. עד אז לא הצלחנו לחלוב יותר מ-18 פרות בשעה (מהקב' הטובה), ואילו היום מסיימים 22 פרה ואף יותר. זהו הישג גדול בהתחשב בעובדה שאנו חולבים פעמיים ביום.

במשך כחצי שנה לאחר ביצוע התיקונים האלה (עד לפני חודש ימים), כמעט ולא היו בעדרינו דלקות עטין, בכל אופן לא חמורות (אני מוציא מכלל זה את מה שקרה בחודש האחרון, כי בחודש זה היו תקלות רציניות במערכת החשמל של המכונה, וזה שגרם ודאי לשינוי דראסטי במצב (לרעה). קשה מאוד לקבוע ולהוכיח ששינויים אלה כאילו פתרו את בעיית הדלקות; הרי באותה תקופה, וגם היום, אנו עובדים לפי הוראותיו של ד"ר לרנא, ואין ספק שגם בזה יש לראות אחד הגורמים שהביא הקלה במחלות העטין, אבל למרות שאין באפשרותנו להכריע בשאלה זו, אני מרשה לעצמי לומר שמה שעשינו בהמלצתו של חי, ודאי שלא הזיק לעטינים.

לסיכום אני רוצה להביע תקווה שמשקים יתייחסו ביתר כובד ראש לדברי המדריכים למכונות, ואם מסירת דו"ח זה תועיל למספר משקים, ולו אפילו למשק אחד, לשפר משהו במכון — דיינו.

צבי מאוטנר

מעיין ברוך, יוני 1964

כמעט בכל חוברת של "משק הבקר והחלב" קוראים אנו רשימה מאת חי הברון, הדנה בשיפורים מסויימים במכון החליבה. עצם העובדה שאנו קוראים דברים אלה בשינוי סגנון מדי פעם מדברת בעד עצמה. כנראה שהיענות המשיקים, או נכונותם לשנות משהו ממינהגי השגרה אינה רבה כל עיקר.

ברצוני לציין בשורות אלה מספר שיפורים במכון החליבה שבוצעו על ידינו בהמלצתו של החי הברון בשעת ביקור שיגרתי ובעת עריכת ביקורת חלב, שנתקיימו בסוף דצמבר 1963.

1. בבדיקת המכונה נתגלה אמנם ששעון הלחץ שלנו הראה 38 ס"מ, אלא שהלחץ האמיתי היה 33 ס"מ בלבד. אי דיוק במחוג היטעה אותנו לחשוב שהלחץ הוא בסדר גמור.

2. אחרי ביקורת החליבה, שבה השתתפו שני חולבים, נערך דיון וחי הברון מסר את התרשמותו; לדבריו החליבה היא נכונה, אבל איטית מדי, ונראה היה שהסיבה לכך היא לא איטיות העובדים. הובעה הסברה שהאשם הוא, קודם כל, בלחץ הנמוך במקצת מהדרוש, וכן אשמה בכך הזרימה האיטית מדי של החלב לצנר צנת שהיתה מוגבהת יותר מכפי התכנית.

חי הציע לנו לעשות שני דברים:

(א) להעלות את הוואקום. זאת עשינו מיד ע"י יציקת שכבת עופרת בעובי של 3-2 מ"מ על פני הווסת.

(ב) לקדוח חור זעיר במרכז פקקי הגומי של הקומץ כדי להחדיר אוויר לתוך צינור החלב בעצמה מוגבלת שלא תשפיע על הלחץ, אבל די יהיה בה לשמש "זריקת עידוד" לחלב הזורם לצנצנת. גם דבר זה נעשה למחרת וקדחנו חורים; בחורים הקדוחים של פקק הגומי הוכנסו מחטי